

Jednotlivé skupiny věřitelů mají v rámci konkursního řízení různé postavení, různá práva a nároky na uspokojení. Z hlediska jistoty svého uspokojení mají nejsilnější pozici oddělení věřitelé, kteří budou přednostně uspokojeny z hodnoty věci, která zajišťovala jejich pohledávku, i když jen do určité výše. Dále následuje uspokojení pohledávek za podstatou a pracovních nároků, které mají být uspokojeny v plné výši, je – li na to dostatek finančních prostředků. Jediní věřitelé mající nárok na to být uspokojeni naturálně jsou věřitelé s nároky na vyloučení věci z podstaty. Konkursní věřitelé budou uspokojeni až na základě rozvrhového usnesení ve dvou konkursních třídách a to zbudou – li po uspokojení ostatních pohledávek prostředky. Mají tedy z hlediska uspokojení roli nejslabší (odhlédneme – li od nároků vyloučených z konkursu). Toto je částečně kompenzováno faktem, že jako jediní spolu s oddělenými věřiteli mají postavení konkursních věřitelů a tak mohou vykonávat podstatný vliv na průběh konkursního řízení a to především pomocí orgánů věřitelů – schůze věřitelů, věřitelského výboru nebo zástupce věřitelů.